

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płat się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 83

Katowice, sobota 9-go i niedziela 10-go kwietnia 1932 r.

Rok 31

Niemcy, Polska i Europa.

Wywiad z J. Em. Ks. Prymasem Polski Augustem Hlondem.

Wielki katolicki dziennik wiedeński „Reichspost” z dnia 6 b. m. podaje pod powyższym tytułem na naczelnym miejscu rozmowę pewnego wybitnego uczonego i pisarza z J. Em. Ks. Kardynałem Prymasem Hlondem. Wywiad ten podajemy w obszernym streszczeniu.

Rozmowa początkowo toczyła się na temat Austrii. Szczytną misją Austrii jest pośrednictwo między kulturami. Polska stoi na bardziej niebezpiecznym posterunku. Jak przed wiekami, jest ona i dzisiaj przedmurzem Europy przed barbarzyństwem azjatyckim i chroni chrześcijański Zachód przed siłami niszczycielskimi. Budujemy nasze państwo, naszą kulturę, dzierżąc w jednej ręce miecz, w drugiej łemiesz. W gruncie rzeczy jest to to samo, co się działo przed 250 laty, kiedy losy Europy rozstrzygnęły się pod Wiedniem. Polacy i Austriacy, Polacy i Niemcy walczyli wówczas wspólnie i wspólnie zwyciężyli.

Na uwagę rozmówcy, że i teraz zbliża się okres, w którym przeciwieństwa polityczne i narodowe ustać powinny wobec niebezpieczeństwa, grożącego chrześcijańskiemu Zachodowi, odpowiedział Ks. Kardynał:

Ma Pan słusność. Czem są wszystkie nasze spory i zwady rodzinne wobec wielkiego konfliktu przygotowującego się w oczach naszych i po części już się rozgrywającego. Niestychana zbrodnia w tych czasach jest pobudzać do nienawiści narodowej i na sposób faryzeuszowski biadać nad tą nienawiścią, nic przeciw niej nie czyniąc. Nie mieszam się do polityki dnia, o ile ona nie dotyka mego urzędu pasterskiego. Tam jednak, gdzie widzę niebezpieczeństwo, grożące cywilizacji chrześcijańskiej, mam prawo i obowiązek zawołać głośno: nienawiść narodowa i społeczna są złą zarzą, a ci, którzy tę podwójną nienawiść szerzą, szkodnikom są i zbrodniarzami.

Dalej potoczyła się rozmowa na temat tego, co dzieli Polaków i Niemców. Ks. Prymas zastrzegł się, że nie zamierza mówić o polityce jako takiej, albowiem nie należy to do zakresu jego urzędu.

Nie zapoznaje Ks. Kardynał istniejących przeciwieństw. W jakich jednakże formach toczy się walka? Polak szanuje przeciwnika i za złe nie bierze mu, gdy on uparcie się broni, znieść jednak nie może, by zwalczano nas bronią zatrutą, by przedstawiano nas jako burzycieli pokoju, ciemiężców, barbarzyńców, by, wyzyskując nieznaną nam naszego kraju i naszej kultury w Europie zachodniej i środkowej, przedstawiano nas w karykaturze i wołać: oto Polska! (Das ist Polen!)

Koniec wielkiej idei.

Niemcy rozsadzili konferencję londyńską.

Paryż. Wczorajsza prasa paryska jednomyślnie donosi, że konferencja czterech mocarstw w Londynie skończyła się fiaskiem, a odpowiedzialność za niepowodzenie konferencji spada przede wszystkim na Niemcy oraz na Włochy, które to państwa kierowały się

wyłącznie pobudkami egoistycznymi. — Niemcy obawiały się, że przyjęcie planu francuskiego będzie umocnieniem dotychczasowego stanu terytorjalnego Europy.

„Echo de Paris” pisze, że państwa naddunajskie muszą same dbać o swe lo-

sy, gdyż w obecnej sytuacji pomoc finansowa została udaremniiona. Zawdzięczać to należy Włochom i Niemcom.

„Petit Parisien” twierdzi, że Niemcy przez swą egoistyczną politykę i niechęć do poniesienia najmniejszych ofiar rozbiły konferencję. Austria i Węgry, których przyjacielem zwie się Rzesza, w niedługim czasie ogłoszą niechybnie moratorium, a za to odpowiedzialnym trzeba uczynić Niemcy. Być może, iż dyplomacja niemiecka liczy na to, że bankructwo Austrii i Węgier ułatwi również Niemcom ogłoszenie niewypłacalności.

„Matin” otwarcie przyznaje, że dyplomacja francuska poniosła klęskę, lecz podkreśla, że występowała ona nie w swojej własnej sprawie. Delegacja francuska przybyła do Londynu, przynosząc wielką ideę i pieniądze dla jej zrealizowania. Jeżeli jutro nastąpi w Austrii i na Węgrzech katastrofa, będziemy znali przynajmniej winowajców. Dla nas konferencja się skończyła.

Kwinto leje ły.

Warszawa. W związku z olbrzymią aferą bankiera Kwinty, wczoraj po południu prokurator zezwolił na pierwsze widzenie Kwinty z jego adwokatami.

Widzenie to odbyło się w więzieniu, w obecności sędziego śledczego Zaborzkiego i trwało 30 minut. Charakterystycznym jest, że oszukańczy bankier na widok swych obrońców, wchodzących do pokoju, w którym odbyło się widzenie — rozplakał się z rozczulenia...

Śledztwo w sprawie oszukańczej afery przynosi coraz nowe szczegóły, które narazie trzymane są w tajemnicy.

Wykrycie szpiegostwa gospodarczego w Polsce.

Katowice. Władze sądowno-śledcze wpadły, jak się dowiadujemy, na trop niezwykle sensacyjnej afery szpiegowskiej, która zmierzała do wydarcia naszemu przemysłowi tajemnic produkcji.

Mianowicie agent wywiadu szpiegowskiego jednego z ościennych państw usiłował odkryć tajemnicę polskich fabryk chemicznych w Zagłębiu Dąbrowskim i na Górnym Śląsku. Jedynie

dzięki przypadkowi szpieg zdradził się i został aresztowany.

Na terenie Zagłębia aresztowano za usiłowanie szpiegostwa gospodarczego niejakiego inż. Foxa, który został odstawiony do Warszawy i osadzony w więzieniu mokotowskim.

Ze względu na dobro toczącego się śledztwa, szczegóły tej afery trzymane są narazie w ścisłej tajemnicy.

Zmiana posła rumuńskiego w Berlinie.

Dotychczasowy poseł rumuński w Berlinie Tasca opuścił swoje stanowisko, na jego zaś miejsce przyszedł Petrescu. Na lewo na obrazku Tasca, na prawo Petrescu.

Rozmówca przyznał, że istotnie metody walki niekiedy są bardzo dziwne i przypominał śmieszne oszczerstwo kursujące w Wiedniu — a zapewne i gdzieindziej jeszcze — jakoby Ks. Kardynał Hlond aprobował jakąś modlitwę polską, zawierającą prośbę do Pana Boga o bezpłodność dla niewiast niemieckich. Podobne historyjki spotyka się niestety bardzo często w prasie. Lecz i ze strony niemieckiej — dodał — słychać również skargi...

Kardynał Hlond przerwał uwagę: Wszędzie są fanatycy. Nie o to jednak idzie, lecz o nastrój i zachowanie się opinii publicznej, większości, szerokich mas. Czy zauważył Pan w Polsce niechrześcijańską nienawiść do Niemców, albo nienawiść narodu polskiego do narodu niemieckiego? Czy Niemiec, Austriak lub Szwajcar mówiący po niemiecku miał powód do skarg na niezyczliwe w Polsce przyjęcie? W dawnej Austrii Polacy i Niemcy zgadzali się z sobą. Wiem to z własnej długiej obserwacji. „Oczywiście to dobre współzycie zrodziło się dopiero wówczas, gdy narody uzyskały równouprawnienie. Przedtem, kiedy dążono do wynarada-

wiania innych narodów, nie mówiących niemieckim językiem, było inaczej. Tak samo, jak w starej Austrii, która stanowiła Europę w minjaturze, dzieje się obecnie w wielkiej Europie. Potrzeba tylko woli do współzycia na zasadzie równouprawnienia, aby pozyskać rekojmie harmonii. My Polacy jedno tylko mamy szczerze pragnienie gorące nad wszystkimi innymi: pragnienie pokoju. Pokoju ze wszystkimi i z każdym, pokoju i zewnątrz i wewnątrz. Pragnienie to wpływa nietylko z naszego chrześcijańskiego sumienia, ale również z dobrze pojętego interesu państwa, które potrzebuje pokoju, aby wyleczyć się z ran bolesnej przeszłości. Obyż raz uwierzono w nasze usposobienie pokojowe i poznano nas bliżej! Zwracam się z tym apelem do katolików, zwracam się z nim do wszystkich ludzi dobrej woli bez względu na wyznanie i przynależność partyjną.

Słowa moje kieruję do wszystkich Niemców i do wszystkich ludzi na całym świecie, którzy mogą i pragną je słyszeć.

Chodzi głównie o to — mówił dalej Ks. Prymas — by nie wysuwano na

przedni plan tego, co nas dzieli i by nie zapominać, że musimy bronić drogiej przeszłości, kultury zachodnio-europejskiej, tej macierzy naszych kultur narodowych, a przede wszystkim — naszej religii chrześcijańskiej.

Zawsze jest pora dla podjęcia pracy nad chrześcijańskim pojednaniem, — zawsze czas właściwy do wzywania do zgody, zawsze pora, aby nietylko modlić się o pokój wśród ludów chrześcijańskich, ale również czynić wszystko, co jest w mocy ten pokój urzeczywistnić... Różnice pomiędzy państwami i narodami nie dają się usunąć przy pomocy słów, przez ideologię pacyfistyczną, opartą na czysto materialistycznym rozumowaniu... One owszem istnieją i usuwanie tych różnic jest rzeczą powołanych do tego polityków. Natomiast nie zachodzi konieczność, ani też niema usprawiedliwienia dla żywiołowej nienawiści pomiędzy narodami i zatruwania wzajemnego atmosfery przez nedorzeczne oszczerstwa.

Z Śląska Opolskiego.

Z Zabrskiego.

W Zabrze napadnięty został kupiec Kurt Simenauer. Powracał on do domu i gdy znalazł się w bramie swego domu podszło do niego dwóch bandytów, żądając wydania pieniędzy. Simenauer wyciągnął z kieszeni swój browning, jednak nie użył go, gdy bowiem zamierzał go odbezpieczyć, padł strzał ze strony jednego z bandytów, a drugi rzucił się na niego z nożem w rękę i zadał mu dwie ciężkie rany w głowę. Na huk wystrzału zbiegło się kilku przechodniów i sąsiadów, co widząc bandyci zbiegli, nic nie zrabowawszy. S. przewieziony został do lekarza.

W Zabrze u kupca Schuwalda przy ulicy Farnej, dokonano włamania. Gdy bandyci wracali z łupem, napotkali patrol policyjny. Wynikła walka rewolwerowa. Bandyci zdołali zbiec. Policja rozpoznała jednak w bandytach, poszukiwanych braci Białasów, których jeszcze tej samej nocy aresztowano.

Pożar.

Urbanowice w Pszczyńskim. Dnia 5 bm. wybuchł pożar na strychu domu mieszkalnego Pawła Śmietany. Zniszczeniu uległ częściowo sufit oraz znajdujące się na strychu sprzęty domowe.

Z Rybnickiego

Zebranie komitetu obchodu święta 3-go Maja.

Rybnik. Staraniem pow. komitetu T. C. L. w Rybniku odbyło się w dniu 6. b. m. zebranie komitetu obchodu święta 3 Maja, na które zaproszono przedstawicieli wszystkich związków na terenie Rybnika. W wstępnym przemówieniu zwrócił prezes pow. kom. T. C. L. p. M. Basista uwagę na ważność obchodu tego największego święta narodowego i państwowego, święta, które powinno zjednoczyć wszystkich i które powinno być świętem zgody i miłości. Dlatego zaapelował do wszystkich zebranych i

Z Strzeleckiego.

Na urzędnika L. napadło w drodze z dworca w Kamieniu dwóch mężczyzn, którzy pobili go do nieprzytomności i obrabowali go z ubrania i gotówki. Po przyjsciu do przytomności musiał w koszuli udać się do wsi, gdzie zawiadomił o napadzie policjantów. Rąbisiom wpadło oprócz ubrania także 20 marek do rąk. Na drugi dzień znaleziono płaszcz i kapelusz napadniętego.

Z Nyskiego.

W okolicy Nysy chodził jakiś zakonnik, który zbierał składki rzekomo dla klasztoru w Grüssau. Nazywa się Herman Kühn i podawał się za misjonarza z Chin. Zwracał on się do proboszczów, którym przedkładał papiery władz klasztornych i świeckich. Przypadkiem wydało się jednak, że Kühn jest czeladnikiem krawieckim z Małbrzycha i że składki zbiera dla siebie. Policja aresztowała go, sąd skazał go na 4 miesiące więzienia.

urządzeniu uroczystości 3 Maja, która winna wypaść jak najokazalej. Program teje ustalono jak w latach ubiegłych. Wykonaniem programu zajmą się wyłonione cztery komisje, a mianowicie: obchodowa (p. kpt. Nosarzewski), wieczornicowa (p. dyr. Kądziela), propagandowa (p. red. Knapczyk), zbiórki (p. dyr. Wazowski). W toku dyskusji, jaka się rozwinęła, postanowiono zwrócić się z gorącym apelem do publiczności, ażeby w tym dniu, który jest równocześnie świętem oświaty polskiej, nie uchylała się od złożenia choćby najdrobniejszych datków na cele T. C. L. (w)

Zmyślone włamanie.

Pszów w Rybnickiem. Kupiec Jan Syga doniósł policji, że włamano się do jego kiosku i skradziono różnych towarów wartości 700 zł. Po przeprowadzeniu dochodzenia okazało się, że S. włamanie zmyślił, ponieważ od dłuższego czasu znajdował się w trudnym położeniu.

Amatorzy rowerów pod kluczem.

Dębieńsko Stare w Rybnickiem. Pod czas rewizji domowej, przeprowadzonej u Maksa Smyczka i Władysława Świerkosza znaleziono i zakwestjonowano różne części rowerowe. Stwierdzono, że wymienieni w czasie od 1930 r. skradli 8 rowerów z hali rowerowej kopalni Dębieńsko w Czerwionce i 2 rowery z hali rowerowej kopalni Skarboferne w Knurowie na szkodę tam zatrudnionych robotników. Jako pasera ujawniono Michała Szeję z Czuchowa, któremu zakwestjonowano dwa rowery, pochodzące z kradzieży. Zakwestjonowane części rowerowe zostały przez poszkodowanych rozpoznane jako ich własność.

Z Tarnogórskiego

Włamanie do urzędu górniczego.

Tarn. Góry. W nocy na 7 bm. dokonano włamania do budynku urzędu górniczego przy ul. Bytomskiej, gdzie sprawcy otworzyli kilka szuflad. Złodzieje, będąc prawdopodobnie spłoszeni zbiegli, pozostawiając na miejscu dłuto, którym posługiwał się przy pracy. (p)

Z Lublinieckiego

Kradzież ubrania.

Woźniki w Lublinieckiem. Na szosie między Woźnikami i Gniazdowym z furmanki skradziono na szkodę kupca Szlamy Goldmana 50 ubrań wartości około 500 zł. W czasie pościgu sprawcy skradziony towar porzucili, który poszkodowany uzyskał z powrotem. Sprawcami kradzieży byli bracia Icek i Jusek Tobiasze z Częstochowy. (p)

Z Cieszyńskiego

Pożar lasu.

Ustroń w Cieszyńskim. Z polecenia zarządu lasu, dwu robotników paliło zbiór leśny w lesie państwowym. Wskutek silnego wiatru ogień przeniósł się na suchą trawę i kulturę leśną, przez co zniszczeniu uległa 4-ro i 10-cio letnia kultura leśna na przestrzeni około 5 ha. Powstała stąd szkoda wynosi przeszło 2 000 zł. Obecni dwaj robotnicy nie byli w stanie rozszerzenia się ognia zapobiec. Pożar zlokalizowany został w ciągu 3-ch godzin przez straże pożarne i personel

aktów realnych i rzeczowych, unikając uprawiania wszelkiej demagogii. Ze względu na popularność p. posła Kornego w tut. miejscowości, zebrani po posiedzeniu pozostali dłuższy czas w miłej i wzajemnej pogawędce. (w)

Najechanie samochodem.

Zgoda w Świętochłowickiem. Na ul. Wireckiej wskutek nieprzepisowej jazdy najechał samochód półciężarowy i uszkodził furmankę Cichego Józefa z Świętochłowic. Winę w wypadku ponosi kierowca samochodu. (p)

Włamanie do biura Sp. Akc. Godula.

Chebzie w Świętochłowickiem. Nieznani dotąd sprawcy weszli do biura s-ki akcyjnej Godula. Z biura mierniczego dostali się na korytarz główny i usiłowali włamać do pokoju kasowego. Sprawcy prawdopodobnie z braku odpowiednich narzędzi włamania tego nie dokonali i zbiegli zabrawszy maszynę do liczenia oraz różne przybory pisarskie. Ogólna wartość skradzionych rzeczy wynosi 2 200 zł. (p)

Z Pszczyńskiego

Zamknięcie szosy.

Pszczyna. W celu przeprowadzenia koniecz. naprawy starostwo w Pszczyźnie zamknęło aż do odwołania szosę Pszczyna — Pawłowice, aż do gminy Studzionka, oraz szosę Pszczyna — Strumień. Objazd wozami ciężarowymi przez gminę Kryry na szosę Pszczyna — Żory. (w)

Z odbytego zebrania Z. O. K. Z.

Paprocany w Pszczyńskim. Dnia 20 marca br. odbyła się pod przewodnictwem prezesa p. Czardybona miesięczne zebranie koła miejscowego Z. O. K. Z., którego wstęp poświęcono uroczystości imieniem marszałka Piłsudskiego. Na program złożony się: śpiew wielogłosowy dzieci szkolnych, deklamacja oraz przeczytanie fragmentu z wymarszu „Kadrówki“ z pod Krakowa. W drugiej części zebrania omawiano sprawę szkoły dawniejszej i teraźniejszej. Sekretarz p. Grott przedstawił zebranym sprawę Jana Bauera, w rezultacie czego uchwalono protest przeciwko niesprawiedliwemu zasądzeniu go przez

Kącik literacko-naukowy.

(—) **Życiorys prof. Wilhelma Ostwalda.** Dnia 4-go br. zmarł światowej sławy uczony, znakomity chemik niemiecki, prof. Wilhelm Ostwald.

Prof. Ostwald urodził się w Rydze dn. 2 września 1853 r. Po ukończeniu studiów na uniwersytecie w Dorpacie, mianowany został w r. 1882 profesorem zwyczajnym na politechnice w Rydze, a w r. 1887 objął katedrę chemii fizycznej na uniwersytecie w Lipsku, gdzie pozostawał do roku 1906, wykładając jednocześnie od r. 1905 jako profesor nadzwyczajny na uniwersytetach Harvard w Cambridge i Columbia w New-Yorku.

W roku 1906 opuścił uniwersytet lipski i poświęcił się wyłącznie pracy naukowej, za którą w r. 1909 odznaczony został nagrodą Nobla w dziedzinie chemii. Szereg uniwersytetów chciał go pozyskać jako wykładowcę. Był doktorem honorowym uniwersytetów w Halle, Cambridge, Toronto, Liverpool i w Genewie, członkiem honorowym politechniki w Rydze, oraz duńskiej, rosyjskiej, austriackiej holenderskiej i kilku amerykańskich akademii nauk.

Niezatartą zasługą zmarłego uczonogo jest utworzenie jednolitych metod naukowych chemii fizycznej.

(—) **Angielska książka o Janie Sobieskim.** Nakładem firmy wydawniczej Eyre & Spottiswoode ukazała się praca J. B. Morton'a: „Sobieski, King of Poland“. Omawiając tę książkę londyński „The Universe“ pisze: „Dość łatwo było Mortonowi spostrzec, że Jan Sobieski był jednym z wielkich bojowników chrześcijańskiej Europy. Rozumem i siłą charakteru przewyższał on swoich współczesnych, istotnie należąc nie do swojego wieku lecz do towarzysztwa tej elity, która indywidualnym męstwem ocaliła Europę w wielkim kryzysie ataków niewiernych. Czytając tę książkę wciąż przychodzą nam na myśl inni tego samego pokroju bohaterowie: królowie Sobieski, podskarbi

mem podobny jest do Izabeli walczącej z przemocą Maurów; Sobieski idący na Turków oblegających Wiedeń przypomina Karola Wielkiego idącego do Lombardji dla wyzwolenia Papieża; Sobieski swobodnie rozprawiający o duszy* z kapłanami jest tradycyjnym obrazem tego typu królów, jakimi szczyli się Europa w osobach Ludwika Świętego lub króla Alfreda“.

(—) **O Słowackim w Turynie.** W uniwersytecie turyńskim wygłosił dwa odczyty o Słowackim prof. Maver. Organizatorem konferencji był Instytut A. Begeya. W zbiorze przykładów z obcych literatur, którego redaktorem jest prof. Farinelli ukaże się wkrótce „Kordjan“ i „Mazepa“ w parafrazie p. C. Garosci ze wstępem jej siostry p. Agosti.

(—) **Literatura polska na czeskim Śląsku.** Śląska twórczość wnosi poważny dorobek do polskiego piśmiennictwa regionalnego. Ale nie tylko na polskiej części Śląska budzą się talenty literackie (n. p. Gustaw Morcinek). Na czeskim Śląsku pracuje też kilku pisarzy, którzy powiększają śląską literaturę regionalną. Adolf Fierla, syn sztygara z Orłowej, z centrum zagłębia węglowego, zadebiutował on w roku 1930 tomikiem nowel górniczych „Haldy“, potem wydał „Cienie i blaski“, poezje o górnikach, dalej powieść „Ondraszek“ i tom poezyj „Dziwy na groniach“. Poezje te p.sane są całkowicie gwarą cieszyńską. Paweł Kubisz, rodem z Końskiej, jest autorem poetycznych powiastek beskidzkich p. t. „Szli se zbuje“. Karol Berger, dyrektor szkoły wydziałowej w Czeskim Cieszynie, napisał kilka sztuk ludowych, z których „Nawrócony“ zyskał sobie popularność. Utwory sceniczne dla ludu pisuje też ks. Oskar Zawisza, proboszcz z Cierlicha. Dużem powodzeniem cieszą się jego „Jaselka“.

(—) **Rocznica Adama Asnyka.** W ubiegłą środę 6 bm. ułynieło 35 lat od

śmierci znakomitego pisarza i poety Adama Asnyka, a 94 lat od jego urodzin. W jednym z dzienników warszawskich zamieszczono z tej racji obszernie wspomnienie o poecie, który po ukończeniu studiów w Warszawie został tam aresztowany w r. 1860 i osadzony w Cyta-deli. Po odzyskaniu wolności, wziął Asnyk udział w powstaniu 1863 roku: był członkiem Rządu Narodowego. W roku 1870 osiadł Asnyk w Krakowie, tworząc tutaj wraz z Romanowiczem „Nową Reformę“, będącą placówką myśli postępowej demokratycznej.

Polacy w Marokku.

W całym Marokku znajduje się obecnie około 120 Polaków, których większość zamieszkuje w Casablanca. Według zawodów dzielą się oni na: inżynierów, lekarzy, architektów, handlowców, dentystów, urzędników prywatn., nauczycieli, guwernantek, elektrotechników, dekoratorów, mechaników, monterów, ślusarzy, stolarzy, krawców, cukierników, tapicerów, ruśnikarzy i malarzy. Obecnie organizuje się w Casablanca pierwsze ognisko polskie, w którym wszyscy Polacy mogliby mieć stałą łączność ze sobą. W Legji Cudzoziemskiej znajduje się w danej chwili około 450 Polaków.

Konferencja londyńska

skupia na sobie uwagę całego świata politycznego. Uczestnicy jej szukają dróg do urzeczywistnienia t. zw. federacji naddunajskiej, w skład której ma wejść pięć państw. Na obrazku naszym widzimy głównych uczestników wspomnianej konferencji w osobach: w pierwszym rzędzie od strony prawej ku lewej premierzy Mac Donald i Tardieu oraz francuski minister skarbu Flandin, wtyle za nimi poseł francuski w Londynie Fleuriau (na prawo i angielski minister spraw zagranicznych Simpson (na lewo).

